

ZJAZDU ČS. VEDECKEJ DERMATOLOGICKEJ SPOLOČNOSTI

Bratislava 23. októbra 1948

Vážení páni!

Lutujem, že iná povinnosť — referát a účasť na kongrese Zväzu čsl. novinárov v Prahe — znemožňuje mi osobne pozdraviť Váš zjazd a srdečne privítať všetkých jeho účastníkov, keď po prvýkrát v Bratislave sa schádzajú na nesporne vážne i významné rokovania.

Dovoľte mi, aby som Vás aspoň takto, písomne pozdravil a zdôvodnil Vám príčiny radosti i uspokojenia kultúrnej správy Slovenska nad tým, že Bratislave pripadla česť poskytnúť miesto týmto Vaším rokovaniam.

Uvítať prichodí predovšetkým ten fakt, že českí i slovenskí odborníci schádzajú sa pospolu, aby pospolu hovorili o témach odborných i vedeckých. Ak je totiž nejaká nepochybne bezpečná cesta k zblíženiu národov — a to i od seba vzdialenejších, než sú Slováci a Česi — je to práca, spoločný záujem, v tomto prípade spoločný odborný záujem o veci naliehavé na jednej i druhej strane. Nie jednu, inak šľachetnú, hlavu na tejto planéte mučil už od dávnych čias úmysel vynásť jednu spoločnú reč pre všetkých ľudí, aby sa zotrelí rozdiely prejavujúce sa v rozmanitosti rečovej. Planý sa ukázal takýto zámer. Už aj preto, lebo nie rozdielnosť reči, ale rozdielnosť rozmanitých iných záujmov ukázala sa byť príčinou rozporov medzi národmi, ba ešte zreteľnejšie aj v národoch samotných. „Spoločnou rečou dělníků je práce“, vraví český spisovateľ, inak Váš kolega v povolani, nebohý Vladislav Vančura, v ktorej svojej knižke. A myslím, že i českí a slovenskí lekári — i keď im rozdiely rečové pre dorozumenie na prekážku nie sú — zblížia sa najtesnejšie a porozumia si najlepšie v práci, v riešení spoločných svojich odborných problémov. Pre toto predovšetkým treba privítať dnešný zjazd českých i slovenských dermato-

lógov a venerológov. Tým viacej, že ich vzájomné porozumenie a ich spoločná práca je nevyhnutným predpokladom pre porozumenie a spoločnú prácu československých vedcov a odborníkov s vedcami a odborníkmi ostatných, najmä politicky nám najbližších národov.

Druhá príčina, pre ktorú zvlášť vrele prichodí pozdraviť prvý Váš zjazd, vyplýva z vedomia výsostnej potreby Vašej práce a Vašich úsilí pri zdoľávaní nebezpečne škodlivých následkov vojny na poli národného zdravia. Rozličné správy — žiaľ, neucelené — upozorňujú na všeobecný rozmach chorôb, ktoré Vy ste povolani liečiť a tak verejnosť ako i politická a kultúrna správa naša budú Vám povďačné za každý uskutočniteľný námet, ktorý z Vašich kruhov vyjde, pre úspešné vedenie zápasu proti týmto nemociam. Ste iste presvedčení, že sami nevystačíte v boji proti chorobám, ktorých zbavujete ľudia k Vám prichodiacich, sme však takisto presvedčení i my — a tu hovorím aj za našu službu kultúrnu a osvetovú — že bez Vášho iniciatívneho pričinenia nepodari sa zbaviť spoločnosť zákerných nemocí, o to nebezpečnejších, že sa k nim ľudia aj pred lekárom neochotne priznávajú. Menovite v tejto relácii je potrebné premyšľať o tesnej spolupráci kultúrno-osvetového pra-

---

Povereník napísal prezidiálnemu šéfovi PŠVU R. Klačkovi 22. X., že 23. X. sa začne zjazd čs. dermatológov. „Buďte taký dobrý a zastúpte ma na tomto kongrese. Kongresu posielam list, ktorý prikladám a ak by ste nechceli sami povedať prívät na zhromaždení, prosím, aby ste priložený list prečítali. V každom prípade však ráčte láskave tento list odovzdať dr. Trégerovi. Na zjazd s Vami pôjde prednosta V. odboru dr. Clementis.“

R. Klačko 23. X. oznámil, že sa zúčastnil otvorenia zjazdu. „Účasť bola napodiv veľká, menovite zo Slovenska. Zjazd som dvoma vetami pozdravil a prečítal som list. Po prečítaní zaznel ohromný, dlhotrvajúci potlesk. Predsedníctvo zjazdu i dr. Tréger prosili tlmočiť Vám úprimné poďakovanie...“

MUDr. Ján Tréger (1894—1951), dermatovenerológ, od r. 1939 univ. prof., prednosta kožnej kliniky, v r. 1944—46 dekan LFSU.

covníka i administratívy našej s Vami, s pracovníkmi vedeckými, s odbornými lekármi. Prosím Vás, aby ste venovali tejto téme vzácnu svoju pozornosť. Sami iste cítite, že v zápase proti pohlavným chorobám sa nič neurobilo alebo len veľmi málo, ak ste vyliečili chorých, ktorí k Vám prišli. Ide ešte o to, aby ste vyliečili aj tých, ktorí k Vám neprišli alebo prísť nechcú. A tak sa zdá, že o toto ide predovšetkým. Uprostred všetkých vážnych a ťažkých starostí, ktorými nás toto rušné obdobie budovania zavaľuje, považujeme boj proti chorobnosti tohto druhu za problém prvoradej naliehavosti a prosím Vás, aby úvahy Vaše a návrhy z nich plynúce umožnili rozvinúť úspešný zápas proti spomínanému zlu. Budúce, ale i terajšie pokolenia budú Vám povďačné za Vaše úsilia.

V znamení týchto myšlienok prosím, aby ste prijali srdečné pozdravy a želanie mnohých úspechov pri Vašich rokovaniach.

Váš
L. Novomeský